

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Neuropsychologia		
P/P/JM/ST/B1/23		Neuropsychology		
Język wykładowy	Polski			
Rok akademicki	2021/2022			
Kierunek	Psychologia			
w zakresie	-			
Poziom studiów	Jednolite magisterskie			
Profil studiów	Profil praktyczny			
Forma studiów	Studia stacjonarne			
Semestr / semestry	V			
Przynależność do grupy zajęć	B 1. Grupa zajęć kierunkowych - obowiązkowych			
Status przedmiotu	Obowiązkowy			
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS	Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS	
	Wykład	30	5 ECTS	
	Ćwiczenia	30		
	Zajęcia praktyczne	-		
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Kształtuje umiejętności praktyczne (profil praktyczny)		3 ECTS
	z uprawnieniami	-		0 ECTS
	z dyscypliną	Psychologia		5 ECTS
Forma nauczania	Tradycyjna – zajęcia zorganizowane na Uczelni			
Wymagania wstępne	Brak			
Jednostka prowadząca	Katedra Pedagogiki i Psychologii			
Koordynator	dr Rafał Szewczyk			
Adres strony internetowej pjo	www.wfp.uniwersytetradom.pl			
Adres e-mail, telefon koordynatora	rafal.lukasz.szewczyk@gmail.com			

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapoznanie z zaawansowanymi zagadnieniami z zakresu neuropsychologii 2. Omówienie związków między mózgiem a zachowaniem 3. Nabywanie i doskonalenie umiejętności wykorzystywania wiedzy neuropsychologicznej w odniesieniu do osób z zaburzeniami funkcji poznawczych
Treści programowe:	Wykłady <ol style="list-style-type: none"> 1. Ogólna charakterystyka dyscypliny, podstawy anatomii mózgu, przyczyny uszkodzeń mózgu: 2h

	<ol style="list-style-type: none"> Najczęstsze zespoły kliniczne omówienie 1h Organizacja funkcjonalna mózgu 1 h Płaty czołowe – skutki uszkodzenia 2h Płaty skroniowe – skutki uszkodzenia 2h Płaty ciemieniowe – skutki uszkodzenia 2h Płaty potyliczne – skutki uszkodzenia 2h Międzymózgowie – skutki uszkodzenia 2h Asymetria funkcjonalna mózgu 2h Diagnoza neuropsychologiczna 10h Terapia zaburzeń poznawczych 2h Zastosowania wiedzy neuropsychologicznej 2h <p>Ćwiczenia</p> <ol style="list-style-type: none"> Specyfika dyscypliny, pacjent neuropsychologiczny 1h Opis przypadku 5h Wprowadzenie do diagnozy klinicznej - podstawowe metody diagnozy neuropsychologicznej (wywiad, obserwacja psychologiczna, metody testowe, próby kliniczne) 2h Metody diagnostyczne stosowane w ocenie uwagi 4h Metody diagnostyczne stosowane w ocenie funkcji językowych 4h Metody diagnostyczne stosowane w ocenie pamięci 6h Metody diagnostyczne stosowane w ocenie funkcji wzrokowo-przestrzennych 4h Metody diagnostyczne stosowane w ocenie czołowych funkcji wykonawczych 4h
Metody dydaktyczne (kształcenia):	Wykład z wykorzystaniem technik multimedialnych Ćwiczenia są przeprowadzane z wykorzystaniem technik multimedialnych, wybranych narzędzi diagnostycznych, dyskusji, problemowych metod nauczania.
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.</p> <p>Sposób obliczania oceny z poszczególnych form zajęć przedstawia się następująco:</p> <p><u>Wykłady:</u> ocena z egzaminu pisemnego (90%), obecność na wykładach (10%)</p> <p><u>Ćwiczenia:</u></p> <p>Ocena końcowa stanowi sumę ocen obejmującą: samodzielną analizę przypadku (badanie, interpretacja wyników opinia) (80%), aktywność na zajęciach (20%).</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna i rozumie związek między mózgiem i zachowaniem oraz posiada wiedzę na temat funkcji poznawczych i ich zaburzeń	K_W03 K_W12	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny
W2	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu diagnozy neuropsychologicznej (wywiad, obserwacja psychologiczna, metody testowe, próby kliniczne).	K_W11	Ćwiczenia	Zaliczenie na ocenę	Analiza przypadku
U1	Potrafi identyfikować zachowania osób w kategoriach procesów poznawczych.	K_U02	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny
U2	Umie ocenić i opisać objawy zaburzeń funkcji poznawczych	K_U07	Ćwiczenia		Analiza przypadku

				Zaliczenie na ocenę	
K1	Przejawia właściwą postawę wobec ludzi wykazujących zaburzenia funkcji poznawczych, szanuje ich godność osobową	K_K05	Ćwiczenia	Zaliczenie na ocenę	Analiza przypadku

Literatura i pomoce naukowe

Literatura podstawowa

1. Borkowska, A., Szepietowska M. (red.) (2000). Diagnostyka neuropsychologiczna. Metodologia i metodyka. Lublin: wyd. UMCS
2. Kropotov Juri D., Kaczmarek Bożydar, Pąchalska Maria, (2018). Neuropsychologia kliniczna. Od teorii do praktyki. Wydawnictwo Naukowe PWN
3. Pąchalska, M. (2007). Neuropsychologia kliniczna. Urazy mózgu. Warszawa: PWN.
4. Prigatano, G.P. (2009). Rehabilitacja neuropsychologiczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
5. Seniów, J. (2019) Terapia neuropsychologiczna dorosłych chorych z uszkodzeniem mózgu Warszawa IPiN
6. Walsh, K. (2001). Jak rozumieć uszkodzenia mózgu. Podstawy diagnostyki neuropsychologicznej. Warszawa: IPiN.
7. Walsh, K., Darby, D. (2008). Neuropsychologia kliniczna Walsha. Gdańsk: GWP.

Literatura uzupełniająca

1. Felten, D.L., Józefowicz, R.F. (2007). Atlas neuroanatomii i neurofizjologii Nettera. Wrocław: Elsevier Urban&Partner.
2. Domańska, L., Borkowska, A.R. (2008). Podstawy neuropsychologii klinicznej. Lublin: Wydawnictwo UMCS
3. Górka, T., Grabowska, A., Zagrodzka J. (red.), (2005). Mózg a zachowanie. Warszawa; Wyd. Nauk. PWN
4. Herzyk, A Daniluk, B., Pąchalska, M. (red.), (2003). Neuropsychologiczne konsekwencje urazów głowy. Jakość życia pacjentów. Lublin: Wydawnictwo UMCS
5. Sacks, O. (2008). Mężczyzna, który pomylił swoją żonę z kapeluszem. Poznań: Zysk i S-ka.
6. Zawadzka, E. (2005) Perspektywy życia po udarze mózgu w percepcji osób z przejawami anozognozji. W: M. Pąchalska, B. Grochmal-Bach, B.D. MacQueen (red.), Tożsamość człowieka z perspektywy interdyscyplinarnej. Kraków WAM

Pomoce naukowe

Rzutnik multimedialny, Metody diagnostyczne

Naład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach	X	X	30
Udział w ćwiczeniach	X	X	30
Udział w zajęciach warsztatowych	X	X	X
Udział w konsultacjach	10	X	X
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia, w tym wykonanie prac zaliczeniowych	[h]	55	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	10[h] / 0,4 ECTS	55[h] / 2,2 ECTS	60[h] / 2,4 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	5 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi